

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 1466/97,

annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997,

julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 103 artiklan 5 kohdan,

ottaa huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,noudattaa perustamissopimuksen 189 c artiklassa määrättyä menettelyä ⁽²⁾,

sekä katsoo, että

- 1) vakaus- ja kasvusopimus perustuu terveen julkisen talouden tavoitteelle keinona vahvistaa hintavakauden ja työpaikkoja luovan voimakkaan kestävä kasvun edellytyksiä,
- 2) vakaus- ja kasvusopimuksen muodostavat tämä asetukset, jonka tarkoituksena on tehostaa julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvontaa sekä talouspolitiikan valvontaa ja yhteensovittamista, neuvoston asetusta (EY) N:o 1467/97 ⁽³⁾, jonka tavoitteena on nopeuttaa ja selkeyttää liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanoa, ja 17 päivänä kesäkuuta 1997 kokoontuneen Eurooppa-neuvoston päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta ⁽⁴⁾, jossa Euroopan unionista tehdyn sopimuksen D artiklan mukaisesti annetaan tiukat poliittiset suuntaviivat vakaus- ja kasvusopimuksen määräysten täytäntöönpanemiseksi täsmällisesti ja ajallaan ja erityisesti julkiselle taloudelle asetetun keskipitkän

aikavälin tavoitteen omaksumiseksi, jonka mukaan rahoitusasema on lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen ja johon kaikki jäsenvaltiot ovat sitoutuneet, ja vakaus- ja lähentymisohjelmien tavoitteiden saavuttamiseksi tarpeellisiksi katsomiensa korjaavien toimien toteuttamiseksi julkisessa taloudessaan aina, kun niillä on tieto toteutuneesta tai ennakoitusta merkittävästä poikkeamasta julkista taloutta koskevaan keskipitkän aikavälin tavoitteeseen,

- 3) perustamissopimuksen 104 c artiklan mukaisesti talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa jäsenvaltioita koskeva selkeä sopimuksesta johtuva velvoite välttää liiallisia julkistalouden alijäämiä; perustamissopimuksen liitteenä olevassa eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyssä pöytäkirjassa N:o 11 olevan 5 kohdan mukaan 104 c artiklan 1 kohtaa ei sovelleta Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, ellei se siirry kolmanteen vaiheeseen; 109 e artiklan 4 kohdan mukainen velvoite pyrkii välttämään liiallisia alijäämiä koskevan edelleen Yhdistynyttä kuningaskuntaa,
- 4) lähellä tasapainoa olevan tai ylijäämäisen julkisyhteisöjen rahoitusaseman omaksuminen keskipitkän aikavälin tavoitteeksi antaa jäsenvaltioille mahdollisuuden reagoida normaaleihin suhdannevaihteluihin ja pitää julkistalouden alijäämä viitearvon puitteissa, joka on 3 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen,
- 5) olisi täydennettävä 103 artiklan 3 ja 4 kohdassa tarkoitettua monenvälistä valvontamenettelyä ennakkovaroitusjärjestelmällä, jota noudattaen neuvosto voisi varhaisessa vaiheessa kehottaa jäsenvaltiota toteuttamaan korjaavia toimia estääkseen julkistalouden alijäämää muodostumasta liialliseksi,

⁽¹⁾ EYVL N:o C 368, 6.12.1996, s. 9.⁽²⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 28. marraskuuta 1996 (EYVL N:o C 380, 16.12.1996, s. 28), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 14. huhtikuuta 1997 (EYVL N:o C 146, 30.5.1997, s. 26) ja Euroopan parlamentin päätös, tehty 29. toukokuuta 1997 (EYVL N:o 2, 16.6.1997).⁽³⁾ Ks. tämän virallisen lehden s. 6.⁽⁴⁾ EYVL N:o C 236, 2.8.1997, s. 1.

- 6) monenvälisessä valvontamenettelyssä, josta määrätään 103 artiklan 3 ja 4 kohdassa, olisi edelleen seurattava kaikkea talouden kehitystä jokaisessa jäsenvaltiossa ja yhteisössä sekä jäsenvaltioiden talouspolitiikan yhdenmukaisuutta 103 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen talouden laajojen suunta- viivojen kanssa; kyseisen kehityksen seuraamiseksi on asianmukaista esittää tähän liittyvät tiedot vakaus- ja lähentymisohjelmien muodossa,
- 7) olisi käytettävä hyväksi talous- ja rahaliiton kahden ensimmäisen vaiheen aikana saatuja hyödyllisiä kokemuksia lähentymisohjelmista,
- 8) yhteisen rahan käyttöönottavat jäsenvaltiot, jäljempänä 'osallistuvat jäsenvaltiot', ovat 109 j artiklan mukaisesti saavuttaneet kestävän lähentymisen korkean tason ja erityisesti kestävän ja vakaan julkis- talouden rahoitusaseman; näiden jäsenvaltioiden julkisyhteisöjen rahoitusaseman vakauden säilyttä- minen on tarpeen hintavakauden tukemiseksi sekä tuotannon ja työllisyyden kestävän kasvun edelly- tysten lujittamiseksi; osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava keskipitkän aikavälin ohjelmat, joita jäljempänä kutsutaan 'vakaushjelmiksi'; olisi määriteltävä näiden ohjelmien pääsisältö,
- 9) jäsenvaltioiden, jotka eivät ota yhteistä rahaa käyt- töön, jäljempänä 'osallistumattomat jäsenvaltiot', on harjoitettava politiikkaa, jonka tavoitteena on kestävän lähentymisen korkea taso; näiden jäsen- valtioiden on toimitettava keskipitkän aikavälin ohjelmat, joita jäljempänä kutsutaan lähentymisoh- jelmiksi; on määriteltävä näiden ohjelmien pääsi- sältö,
- 10) Eurooppa-neuvosto antoi 16 päivänä kesäkuuta 1997 antamassaan päätöslauselmassa valuuttakurs- simekanismin perustamisesta talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa tiukat poliittiset suuntaviivat, joiden mukaisesti EMU:n kolmannessa vai- heessa perustetaan valuuttakurssimekanismi, jäl- jempänä 'ERM2'; ERM2:een liittyvien osallistu- mattomien jäsenvaltioiden valuutoilla on oltava euron suhteen määritetty keskuskurssi, joka toimii vertailuperusteena niiden politiikan asianmukaisuuden arvioinnissa; ERM2 auttaa myös suojaamaan sekä niitä että euron käyttöön ottavia jäsenvaltioita tarpeettomilta paineilta valuuttamarkkinoilla; asianmukaisen valvonnan mahdollistamiseksi neu- vostossa sellaiset osallistumattomat jäsenvaltiot, jotka eivät liity ERM2:een, esittävät kuitenkin omat politiikkansa vakauteen tähtäävissä lähenty- misohjelmissaan, jolloin vältetään reaalisten valuut- takurssien vääristymät ja nimellisten valuuttakurs- sien liialliset vaihtelut,
- 11) talouden perustekijöiden jatkuva lähentyminen on kestävän valuuttakurssivakauden edellytys,
- 12) vakaushjelmien ja lähentymisohjelmien esittämi- sille sekä niiden tarkistamiselle on vahvistettava aikataulu,
- 13) avoimuuden ja tietoon perustuvan julkisen keskus- telun edistämiseksi jäsenvaltioiden on julkistettava vakaushjelmansa ja lähentymisohjelmansa,
- 14) tarkastellessaan ja seuratessaan vakaushjelmia ja lähentymisohjelmia sekä erityisesti niiden keskipit- kän aikavälin talouden vakaustavoitetta tai valittua tähän tavoitteeseen johtavaa sopeuttamisuraa, neu- voston olisi otettava huomioon kunkin jäsenvaltion taloudelle ominaiset, suhdanteisiin ja rakenteisiin liittyvät erityispiirteet,
- 15) tässä yhteydessä olisi kiinnitettävä erityistä huomi- ota huomattaviin poikkeamiin tosiasiallisen julkis- yhteisöjen rahoitusaseman ja lähelle tasapainoa tai ylijäämäisyyteen tähtäävien tavoitteiden välillä; on aiheellista, että neuvosto antaa ennakkovaroituksen estääkseen jäsenvaltioiden julkistalouden alijäämää kasvamasta liialliseksi; jos tavoitteesta poiketaan jatkuvalla tavalla, neuvoston on aiheellista tehostaa suositustaan ja julkistaa se; osallistumattomille jäsenvaltioille neuvosto voi antaa suosituksia toi- mista lähentymisohjelmien tehostamiseksi, ja
- 16) sekä lähentymisohjelmat että vakaushjelmät joh- tavat 104 c artiklassa tarkoitettujen taloudelliselle lähentymiselle asetettujen edellytysten täytty- seen,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 JAKSO

TARKOITUS JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Tällä asetuksella vahvistetaan säännökset, jotka koskevat vakaushjelmien ja lähentymisohjelmien sisältöä, esittä-

mistä, arviointia ja seuranta osana monenvälistä valvontaa, jota neuvosto suorittaa estääkseen aikaisessa vaiheessa julkisyhteisöjen liiallisten alijäämien syntyminen ja edistääkseen talouspolitiikan valvontaa ja yhteensovittamista.

2 artikla

Tässä asetuksessa 'osallistuvilla jäsenvaltioilla' tarkoitetaan niitä jäsenvaltioita, jotka ottavat käyttöön yhteisen rahan perustamissopimuksen mukaisesti, ja 'osallistumattomilla jäsenvaltioilla' niitä, jotka eivät ole ottaneet käyttöön yhteistä rahaa.

2 JAKSO

VAKAUSOHJELMAT

3 artikla

1. Kaikkien osallistuvien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin perustamissopimuksen 103 artiklan mukaista monenvälistä valvontaa varten tarvittavat tiedot vakausohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakaudelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.

2. Vakausohjelmassa on esitettävä seuraavat tiedot:

- a) julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetettu tavoite, jonka mukaan julkistalous on keskipitkällä aikavälillä lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen, ja sopeuttamisura, joka johtaa tavoitteeksi asetettuun julkistalouden ylijäämään/alijäämään, sekä julkistalouden velkasuhteen arvioitu kehitys,
- b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat vakausohjelman toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, reaalisien bruttokansantuotteen kasvu, työllisyys ja inflaatio,
- c) selostus budjetti- ja muista talouspoliittisista toimenpiteistä, joita toteutetaan ja/tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, ja tärkeimpien budjettipoliittisten toimenpiteiden määrällisten budjetti-vaikutusten arviointi,
- d) selvitys siitä, miten muutokset keskeisissä taloutta koskevissa oletuksissa vaikuttaisivat julkisyhteisöjen rahoitus- ja velka-asemaan.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua julkistalouden ylijäämää/alijäämää ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista sekä keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuosittain, ja niiden on käsitettävä kuluvan ja edellisen vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

4 artikla

1. Vakausohjelmat on toimitettava 1 päivään maaliskuuta 1999 mennessä. Sen jälkeen on toimitettava tarkistettavat ohjelmat vuosittain. Jäsenvaltion, joka ottaa käyttöön yhteisen rahan myöhemmässä vaiheessa, on toimitettava vakausohjelma kuuden kuukauden kuluessa siitä, kun neuvosto on tehnyt päätöksensä jäsenvaltion osallistumisesta yhteiseen rahaan.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava vakausohjelmansa ja tarkistettavat ohjelmansa.

5 artikla

1. Komission ja perustamissopimuksen 109 c artiklassa määrätyn komitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana 103 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa, sisältyykö vakausohjelmassa esitettyyn, julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetettuun keskipitkän aikavälin tavoitteeseen riittävä varmuusmarginaali liiallisen alijäämän välttämiseksi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset realistisia ja ovatko toteutetut ja/tai ehdotetut toimenpiteet riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävälle sopeuttamisuralle pääsemiseksi.

Neuvosto tutkii edelleen, helpottaako vakausohjelman sisältö talouspolitiikan kiinteämpää yhteensovittamista ja onko jäsenvaltion talouspolitiikka määriteltyjen talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista.

2. Neuvosto tutkii 1 kohdan mukaisesti vakausohjelman viimeistään kahden kuukauden kuluttua siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja 109 c artiklassa määrättyä komiteaa kuultuaan neuvosto antaa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto 103 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on vahvistettava, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.

3. Perustamissopimuksen 109 c artiklan mukainen komitea tutkii tarkistettavat vakausohjelmat komission arvioiden perusteella; tarvittaessa myös neuvosto voi tutkia tarkistettavat ohjelmat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

6 artikla

1. Osana 103 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto seuraa vakausohjelmien toteuttamista osallistuvien jäsenvaltioiden antamien tietojen sekä komission ja 109 c artiklan mukaisen komitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoituvat merkittävät poikkeamat julkistalouden ylijäämälle/alijäämälle vakausohjelmassa asetetusta keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta.

2. Jos neuvosto toteaa julkisyhteisöjen rahoitusaseman poikkeavan merkittävästi keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta, se antaa ennakkovaroituksen liiallisen alijäämän syntymisen estämiseksi kyseiselle jäsenvaltiolle 103 artiklan 4 kohdan mukaisen suosituksen tarvittavien sopeuttamistoimien toteuttamiseksi.

3. Jos neuvosto myöhemmässä seurannassaan toteaa, että julkisyhteisöjen rahoitusasema edelleen tai enenevästi poikkeaa julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta, neuvosto antaa perustamissopimuksen 103 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle suosituksen välittömien oikaisu-toimien toteuttamiseksi ja voi kyseisen artiklan mukaisesti julkistaa suosituksensa.

3 JAKSO

LÄHENTYMISOHJELMAT

7 artikla

1. Kaikkien osallistumattomien jäsenvaltioiden on toimitettava neuvostolle ja komissiolle säännöllisin väliajoin 103 artiklan mukaista tapahtuvaa monenvälistä valvontaa varten tarvittavia tietoja lähentymisohjelman muodossa; ohjelma on olennainen perusta hintavakaudelle ja työpaikkoja luovalle voimakkaalle kestäväälle kasvulle.

2. Lähentymisohjelmassa on esitettävä seuraavat tiedot erityisesti lähentymiseen liittyvien muuttujien osalta:

- a) julkistalouden rahoitusasemalle asetettu tavoite, jonka mukaan julkinen talous on keskipitkällä aikavälillä lähellä tasapainoa tai ylijäämäinen, ja sopeuttamisura, joka tähtää tavoitteeksi asetettuun julkistalouden ylijäämään/alijäämään; julkistalouden velan arvioitu kehitys; rahapolitiikan keskipitkän aikavälin tavoitteet; kyseisten tavoitteiden suhde hinta- ja valuuttakurssivakauteen,

- b) keskeiset oletukset talouden arvioidusta kehityksestä sekä muista merkittävistä taloudellisista muuttujista, jotka vaikuttavat lähentymisohjelman toteuttamiseen, kuten julkistalouden investointimenot, bruttokansantuotteen kasvu, työllisyys ja inflaatio,

- c) selostus budjetti- ja muista talouspoliittista toimenpiteistä, joita toteutetaan ja/tai joita on ehdotettu ohjelman tavoitteiden saavuttamiseksi, ja tärkeimpien budjettipoliittisten toimenpiteiden määrällisten budjetti-vaikutusten arviointi,

- d) selvitys siitä, miten muutokset taloutta koskevissa keskeisissä oletuksissa vaikuttaisivat julkisyhteisöjen rahoitusasemaan ja velkaan.

3. Edellä 2 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettavat tiedot julkistalouden ylijäämää/alijäämää ja velkasuhdetta koskevista kehitysurista sekä keskeisistä taloutta koskevista oletuksista on ilmaistava vuositasolla, ja niiden on käsitettävä kuluvan ja edellisen vuoden lisäksi vähintään kolme seuraavaa vuotta.

8 artikla

1. Lähentymisohjelmat on esitettävä 1 päivään maaliskuuta 1999 mennessä. Sen jälkeen on toimitettava tarkistettavat ohjelmat vuosittain.

2. Jäsenvaltioiden on julkistettava lähentymisohjelmansa ja tarkistettavat ohjelmansa.

9 artikla

1. Komission ja perustamissopimuksen 109 c artiklan mukaisen komitean arvioiden perusteella neuvosto tutkii osana 103 artiklassa tarkoitettua monenvälistä valvontaa, sisältyykö lähentymisohjelmassa esitettyyn julkisyhteisöjen rahoitusasemalle asetettuun keskipitkän aikavälin tavoitteeseen riittävä varmuusmarginaali liiallisen alijäämän välttämiseksi, ovatko ohjelman perustana olevat taloutta koskevat oletukset realistisia ja ovatko toteutetut ja/tai ehdotetut toimenpiteet riittäviä julkistalouden keskipitkän aikavälin tavoitteeseen tähtäävälle sopeuttamisuralle pääsemiseksi ja kestäväen lähentymisen saavuttamiseksi.

Neuvosto tutkii edelleen, helpottaako lähentymisohjelman sisältö talouspolitiikan yhteensovittamista ja onko jäsenvaltion talouspolitiikka määriteltyjen talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen mukaista.

2. Neuvoston on tutkittava 1 kohdassa tarkoitettu lähentymisohjelma kahden kuukauden kuluessa siitä, kun ohjelma on sille toimitettu. Komission suosituksesta ja 109 c artiklan mukaista komitea kuultuaan neuvosto

antaa lausunnon ohjelmasta. Jos neuvosto 103 artiklan mukaisesti katsoo, että ohjelman tavoitteita ja sisältöä on vahvistettava, neuvosto kehottaa antamassaan lausunnossa kyseistä jäsenvaltiota mukauttamaan ohjelmansa.

3. Perustamissopimuksen 109 c artiklan mukainen komitea tutkii tarkistetut lähentymisohjelmat komission arvioiden perusteella; tarvittaessa myös neuvosto voi tutkia tarkistetut ohjelmat tämän artiklan 1 ja 2 kohdassa määrättyä menettelyä noudattaen.

10 artikla

1. Osana 103 artiklan 3 kohdan mukaista monenvälistä valvontaa neuvosto seuraa lähentymisohjelmien toteuttamista osallistumattomien jäsenvaltioiden tämän asetuksen 7 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti antamien tietojen sekä komission ja perustamissopimuksen 109 c artiklassa määrätyn komitean arvioiden perusteella erityisesti havaitakseen toteutuneet tai ennakoitut merkittävät poikkeamat julkistalouden ylijäämälle/alijäämälle ohjelmassa asetetusta keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta.

Lisäksi neuvosto seuraa osallistumattomien jäsenvaltioiden talouspolitiikkaa lähentymisohjelman tavoitteiden pohjalta varmistaakseen, että niiden politiikalla pyritään vakauteen, ja näin vältetään reaalisten valuuttakurssien vääristymät ja nimellisten valuuttakurssien liialliset vaihtelut.

2. Jos neuvosto toteaa julkisyhteisöjen rahoitusaseman poikkeavan merkittävästi keskipitkän aikavälin tavoit-

teesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta, neuvosto antaa ennakkovaroituksena liiallisen alijäämän tilanteen estämiseksi kyseiselle jäsenvaltiolle 103 artiklan 4 kohdan mukaisen suosituksen tarvittavien sopeuttamistoimien toteuttamiseksi.

3. Jos neuvosto myöhemmässä seurannassaan toteaa, että julkisyhteisöjen rahoitusasema edelleen tai enenevästi poikkeaa keskipitkän aikavälin tavoitteesta tai siihen tähtäävästä sopeuttamisurasta, neuvosto antaa 103 artiklan 4 kohdan mukaisesti kyseiselle jäsenvaltiolle suosituksen välittömien korjaavien toimien toteuttamiseksi ja voi kyseisen artiklan mukaisesti julkistaa suosituksensa.

4 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖKSET

11 artikla

Osana tässä asetuksessa tarkoitettua monenvälistä valvontaa neuvosto suorittaa perustamissopimuksen 103 artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kokonaisarvion.

12 artikla

Neuvoston puheenjohtajan ja komission on ilmoitettava Euroopan parlamentille 103 artiklan 4 kohdan toisen alakohdan mukaisesti antamissaan kertomuksissa tämän asetuksen mukaisen valvonnan tulokset.

13 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1998.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 7 päivänä heinäkuuta 1997.

Neuvoston puolesta

J.-C. JUNCKER

Puheenjohtaja